

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXIV. évfolyam 16. szám. 2013. augusztus 15.

Ára 0,80 lej

Mit tegyek az áldással?

Luk 12,13–21

Megváltó Urunk komolyan figyelmeztet bennünket a telhetetlenség, a kapzsiság bűne ellen. Amely mindig együtt jár a bizonytalan gazdagságba vetett bizalommal. Jézus ezt példázattal teszi egyértelművé. Mindenekelőtt arra tanít, hogy bármelyikünk lehet az a gazdag ember. Még akkor is, ha mi nem gondoljuk magunkat annak.

„Egy gazdag embernek bő termést hozott a földje...” Nem baj, ha terem a föld, és gazdag az ember. Bárcsak mi is azok lennénk, és a mi földjeink is jól teremnének. Gondoljuk át vagyoni helyzetünket. Miben vagyunk gazdagok? Kinek tulajdonítjuk sikereinket? Lehet, hogy valaki közülünk gazdag testi egészségben, mert sohasem volt kórházban, nem volt súlyos beteg. Ne legyen büszke rá, ne nézze le beteg embertársait, hanem adjon hálát és segítsen lehetőségei szerint beteg embertársain. Lehet, hogy valaki közülünk gazdag testi erőben. Dolgozni tud, hosszú ideig bírja a munkát, netalán sportol is. Ne becslje le a gyengébbeket, hanem használja erejét a gyengébbek megsegítésére, állítsa erejét Isten szolgálatába. Lehet, hogy valaki közülünk sikerekben gazdag. Ne tulajdonítsa csupán magának a sikereit, mert

sok ilyen személy vallott már kudarcot. Ugyan-is képességeiben bízott Isten helyett.

A szántó-vető ember érzékeli a legjobban, mennyire rá van utalva Isten gondviselésére, hiszen vannak olyan időszakok – a vetéstől a betakarításig –, amikor várnia kell. Ilyenkor

csak imádkozhat vagy az időjárás szeszélyei miatt bosszankodik. Sajnos, manapság többen

Szép Eduárd

(Folytatása a 3. oldalon)

Tudatos építkezéssel a válság ellen

Bármennyire is szeretnénk takargatni, ki kell mondanunk: egyházunk válságban van. Mielőtt azonban valakire is ujjal mutatnánk a válság okát illetően, ki kell jelenteni: a válságnak vannak tőlünk független okai, de a legfontosabbakat az egyházon belül kell keresni.

A lélekszám drasztikusan csökken

A 2012. évi népszámlálás 366 500 reformátusról tud az erdélyi kerületben, ezzel szemben 1992-ben 488 087 személy vallotta magát reformátusnak. A különbség 121 587, tehát minden évben kb. 6 ezer lélekkel kevesebben vagyunk. Vannak gyülekezetek, amelyek 1990 óta lélekszámuk 50 százalékát veszítették el, a megmaradtak átlagéletkora pedig

egyre nő. Nem elég az, hogy kevesebben születnek, mint ahányan meghalnak, és az, hogy a fiatalok elvándorolnak, hanem a beolvadás és az ezzel járó nyelvvesztés is súlyos jelenség. A református egyház nem folytat missziót a más felekezetűek között, de különösen nem lépi át a nyelvi határokat sem, ezért egyedüli utánpótlás a magyar református szülők megkeresztelt gyermekei által lehetséges. Ha azonban ezek a gyermekek az óvoda és elemi osztályokat nem anyanyelvi intézményekben töltik, a konfirmációra csak erőszakkal vehetők rá, hiszen nyelvi és kulturális nehézségeik vannak. Így őket előbb-utóbb elveszítjük. Felvetődik a kérdés, hogy lehet-e a református egyház kétnyelvű? Szerintem amíg Románia legalább regionális szinten nem ismeri el a kétnyelvűséget, addig egyházunk

nem lehet semmiképpen kétnyelvű, mert így rövidesen az egyház nyelve a többség nyelvén alakulna át.

Addig is mindent meg kell tenni, hogy minden magyar református gyermek részesüljön anyanyelvi oktatásban, hiszen ez egyházunk létérdeke. Ezért arra buzdítom a lelkipásztorokat, a gyülekezetek elöljáróit, hogy minden egyes megkeresztelt gyermeket tartsanak számon és áldozatok árán is, ha kell, el kell őket juttatni anyanyelvi oktatási intézményekbe. Rövidesen elkészül az a terv, amely foglalkozik az anyanyelvi oktatás egyház által támogatható módozataival.

A legnagyobb válság, ami a tagságot illeti azonban abban van, hogy nem születik elég gyermek, a fiatal munkaerőt pedig a „Nyugat” elszívja tőlünk. Ha azonban

Isten törvénye: tükör és iránytű

A Heidelbergi Káté két nagy egységében beszél részletesen Isten törvényéről: az ember nyomorúságáról szóló rész elején, illetve az ember hálaadásáról szóló részben. Az elsőben a Káté szerzői arról beszélnek, hogy Isten törvénye olyan, mint egy tükör, amelyben az ember megláthatja valóságos állapotát. Az ember hálájáról szóló részben pedig iránytűként jelenik meg Isten törvénye, amely megmutatja, milyennek kell lenniük az Isten szerinti jó cselekedeteknek. Ugyanazon egy dolog tehát két olyan szerepkörrel rendelkezik, amely messzemenően meghatározza a keresztyén ember életét.

Papp György

(Folytatása az 5. oldalon)

(Folytatása a 4. oldalon)

Barangolások bibliai tájakon

Filippi II.

Pál különös módon jutott el Filippibe. Eredetileg az ázsiai tartományokba akart menni, de Troászban Isten látomás által arra indította őt, hogy Macedóniába menjen, ami már Európában van. Így újabb kontinens nyílt meg az evangélium előtt. Isten szereti Európát és meg akarja tartani. Most, amikor aggódunk azért, hogy földrészünkön sok ember elutasítja az evangéliumot, dobbanjon meg szívünk, és higgyük: Isten nem mond le a mi földrészünkéről. Imádkozunk és dolgozzunk is ezért!

A nagy kérdés az volt, amikor megérkezett: hol is kezdje a munkát? Pál számára egyértelmű volt, hogy először testvéreinél, a zsidóknál próbálkozzon. A gond csak az volt, hogy Filippiben nem volt zsinagóga, mert kevés zsidó élt a városban. Még az is gond volt, hogy a férfiak hiányoztak, hisz Pál csak asszonyokkal találkozott. Sajnos ez jellemző ránk is: a templomba járók között sokkal több az asszony, mint a férfi. Jellemző az, amit egy családlátogatás alkalmával mondott a férj: értse meg, tiszteletes úr, ez nálunk az asszony dolga, a vallási kérdésekkel ő foglalkozik. Hiába próbáltam hivatkozni a

keresztelekor tett esküjére, makacsul kitartott álláspontja mellett.

Ifjúsági csoportjainkban is sokkal több a lány, mint a fiú, s ennek súlyos következményei vannak, mert a hívő, istenfélő lányok így vagy nem mennek férjhez, vagy pedig felemás igába kényszerülnek, ami megint veszteség egyházunk jövője szempontjából. Az asszonyoknak, lányoknak komoly missziói küldetésük van a férfiak, a fiúk felé, hogy ők is ott legyenek a gyülekezetben, Isten családjában.

Istentiszteleti imáinknak fontos része, amikor azért imádkozunk, hogy az Úr nyissa meg a hallgatók szívét. Ha ez megtörténik, akkor ez a Szentlélek munkája. Hála Istennek, ez ma is megtörténik, ahogy Lídiával, az első európai keresztyén asszonnyal. Bár ő gazdag üzletasszony volt, a pénz mégsem töltötte ki életét, ezért szombatontként jelen volt az összejöveteleken, s bár pogány származású volt, kezdte keresni az igaz Istent, akit meg is talált a Krisztusban.

A római téátrum maradványai az ókori Filippiben

Az ördög azonban nem alszik, az ellenség is munkába lendült. Az apostol olyan lánnyal találkozott, akiben a jóvendőmondás lelke volt, démoni hatások alatt állt. Voltak „futtatói”, akik busás jövedelmet vágtak zsebre azon félrevezetett emberektől, akik e kétes szolgáltatásokat

igénybe vették. Vigyázzunk, mert ez veszedelmes játék. Ma már odajutottunk, hogy e jóvendőmondók, kuruzslók újságban és televízióban is reklámozzák szolgáltatásaikat, komoly összegeket csálnak ki az emberek zsebéből.

Megtévesztő lehet a fellépésük, hisz a lány is naponta bizonyosságot tett arról, hogy Pál és Silás a mindanható Isten szolgálói, akik az üdvösség útját hirdetik. Az eredeti szöveg szerint: az üdvösségnek egy útját hirdetik. Vagyis lehetnek az üdvösségre más utak is. Mintha hallanánk: a keresztyénség is csak egy vallás a sok közül, ne legyünk már olyan kizárólagosak, mindenki lehet a maga módján, a lényeg az, hogy higgyünk valamiben. Pál keményen elutasítja ezt az álláspontot, és hirdeti: az üdvösségnek egyetlen útja van, és ez Jézus Krisztus.

Pál kiúzi a lányból a jóvendőmondás ördögi lelkét, de ezért drága árat fizet. Először kerül börtönbe. Beigazolódik Jézus szava, hogy aki igazán hisz, annak szenvednie is kell. Ma is keresztyének ezreit tartják fogva különböző országok börtöneiben. A csodálatos az, hogy Pálék a börtönben, kalodába szorítva is tudnak énekelni. Ilyen csodára tényleg csak Isten Lelke teszi képessé az embert. S ez az ének a legmegragadóbb a keresztyénség történelmében. Amikor az első keresztyének énekelve tudtak a kiéhezett orosz-lánok elé menni, reformáció idején a máglyára lépni, vagy tudták a zsoltárt énekelni a gályákhoz láncolva, miközben az ostor csattogott a hátukon. Ez hiteles bizonyágtétel volt, s ha mi is így tudunk énekelni nehéz próbák idején, akkor a mi bizonyágtételünk is áldott lesz.

Ebben a helyzetben születik meg a hit az első európai férfi szívében, aki nem más, mint a börtön őre. Őt a földrengés riasztja fel álmából, megrettenve látja, hogy a rabokról lehulltak a bilincsek. Öngyilkos akar lenni, mert főnökei a foglyok szökéséért majd őt teszik felelőssé. Ám Pál odakiált neki, hogy ne tegyen kárt magában, mert mindenki megvan. Erre az remegve borul eléjük és kérdi: mit cselekedjek, hogy üdvözlöljek? Ez is csoda, hogy az őr ilyen kérdést tesz fel. Mert mit kérdeznek ma leginkább: miként tudnék jó munkahelyet szerezni, hogyan tudnám régi autómát újabbra cserélni, hogyan tudnék kevesebb munkával több pénzt szerezni?

A válasz rövid és frappáns: higgy az Úr Jézus Krisztusban! Semmi több! S miután az ember hisz, azonnal meg is jelennek az új élet jelei az életében: kimossa az apostolok sebeit, megvándélgeli őket. Mert Isten nem végez fél munkát. Ő elvégezte munkáját a Lídia, a börtönőr, a többi Filippiben élő atyafi szívében is. Pál erről megvan győződve. Mi is legyünk bizonyosak ebben. Lehetnek megtorpanások életünkben, de akkor is higgyünk az Igében: akiben Ő a jó munkát elkezdte, abban be is fogja fejezni azt. Látjuk ezt az egyház történetében is. Isten munkája azóta sem szakadt meg. Mindig vannak hitre jutottak, akik az Ő országáért munkálkodnak!

Olvasandó igék: Jn 14,6; ApCsel 16,13.14.16.25.31; Fil 1,6.

Lőrincz István

A vizes vb és a magyarok

Július végén, a Barcelonában rendezett vizes világbajnokságon jelentették be, hogy 2021-ben Magyarország rendezheti a világ harmadik legrangosabb sporteseményét. Egy olyan seregszemlére kerül majd sor Budapesten, amelyre még nem volt példa az ország történetében: a vizes vb-t nézettség, de fontosság szempontjából is csupán az olimpiai játékok, valamint a labdarúgó-vb előzi meg. Magyarországot pedig – a rendező országok szempontjából – olyan sportnagyhatalmak, mint Kína, Kanada vagy Japán. Az elmúlt negyedszázadban ugyanis Ausztrália háromszor, Olasz- és Spanyolország kétszer, Kanada, Japán és Kína egyszer-egyszer lehetett a vb házigazdája. Jövő után pedig következnek az oroszok, a mexikóiak majd a koreaiak. Mind olyan országok, melyeknek sem a népességével, sem a nemzetgazdaságával nem tudunk

versenyezni. A magyarokat azonban mégis úgy találták, hogy képesek a feladatra. Nemcsak azért, mert az elmúlt néhány évben több kontinenstornát rendeztek sikeresen, nemcsak azért, mert kiváló eredményeket érnek el a sport terén, hanem azért is, mert a magyar gazdaság – a világ ellenére – a többi országtól eltérően erősödően van.

És ha továbbmegyünk, láthatjuk: nemcsak a sport, hanem a kultúra, a kutatás vagy a tudomány terén is kiemelkedőt tudunk alkotni – nemzetközi szinten. Innen is látható, nem a sajtótörvény, az alkotmány vagy ki tudja milyen más törvény miatt támadják Magyarországot, hanem inkább sokoldalúsága, sikeressége miatt. És a történelem folyamán oly sokszor bizonyított szabadságszeretete miatt. Mert nem akar külföldieké szolgálgatni lenni. Lehet, hogy fáj az igazságtalan bánásmód, de ha a háttérben meghúzódó okokat nézzük, legyünk büszkéek arra, hogy magyarok vagyunk.

SB

Mit tegyek az áldással?

(Folytatás az 1. oldalról)

vannak azok, akik az időjárás miatt bosszankodnak, mint akik imádkoznak. Elfelejtik, hogy a természet is Isten kezében van.

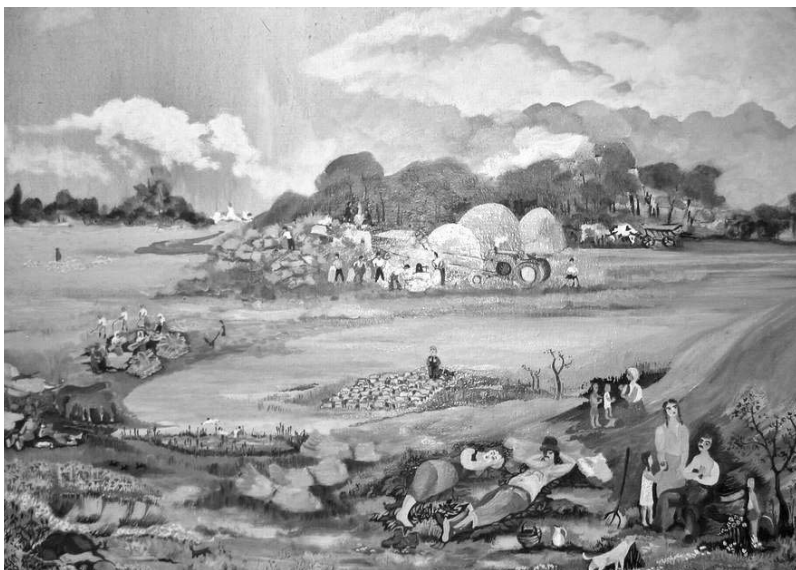
A példázatbeli gazdagnak bő termést hozott a földje. Nekünk tudnunk kell azonban, hogy a szegényesebb termés is áldás, hiszen az is Isten ajándéka. A bő termés – a példázatbeli gazdag számára – és a mai gazdák számára is két lehetőséget biztosít: megtöltheti a szívüket hálával, mert megérezték Isten szeretetét, de ugyanakkor gőgössé is teheti őket. A keresztyén ember azonban tudja: minden becsületes munkának az eredménye áldás. Ha eredményeket érünk el, akkor Istenünk áldását fedezhetjük fel abban. A példázatbeli ember látta a bőséges termést, de nem látta benne az áldást. A bőséges termés viszont gondolkodásra készítette. A gazdagság néha gondolkodásra készíti a mai embert is. Csak az a baj, hogy a mai világban élő emberek többsége úgy gon-

dolkodik, mint a példázatbeli bolond gazdag. Gondolkodik, de felszínesen és önzően. Látja a jót, örvend neki, de nem tudja, hogy a jó forrása Isten. Látja a termést, de nem látja meg benne az áldást. Látja az eredményt, de nem látja mögötte Istent. Új zsenge ünnepének legfontosabb üzenete, hogy a termésben lássuk meg a felülről jövő áldást.

A bolond gazdag felteszi a kérdést: „Mit tegyek?” A bő termés ugyanis döntés elé állítja. Úgy gondolja, azzal a sok jóval, amit kapott, tennie kell valamit. Hányszor kell nekünk is eldönteni, hogy az Úrtól kapott áldásokat megtartjuk-e, vagy hajlandóak vagyunk másoknak is juttatni belőlük.

A példázatbeli ember ekkor még nem bolond gazdag, hanem vívódó gazdag. Még fennáll az a lehetőség, hogy helyesen dönt. Még munkálkodik benne Isten kegyelme. Itt dől el örök sorsa. Mély, felelősségteljes időszak. Így van ez minden ember életében. Vannak vívódásaink, feltesszük a kérdést: mit tegyek? Örvendjünk, mert ez azt jelenti, hogy Isten kegyelme még munkálkodik bennünk.

E gazdag azonban tévedett: csak önmagától kérdezett, nem Istentől. Kérdése pedig nem volt imádság. Ha kérdése őszinte imádság lett volna, több lett volna az esélye, hogy helyesen döntsön. Vigyázzunk, mert az egyszerű kérdés még nem imádság. Az Isten nélküli vívódás könnyen kudarcba fulladhat. Vívódásaink során kérjünk tanácsot olyanoktól, akik komolyan veszik Isten Igéjét. De mindenekelőtt az

Kincses Ferenc: Aratás

Szilágyi Domokos

Új kenyér

Mosolyog a nyári dél,
az asztalon friss, fehér
új kenyér.

– Honnan van az új kenyér?

Három traktor földet szántott,
a vetőgép búzát vetett,
felhő hullatta az esőt,
nap hullatta a meleget,
szökkent a szár szép magasra,
jött a kombájn, learatta,
learatta, kicsépelte,
a gőzmalom megőrölte,
teherkocsi hazahozta,
anya pedig megsütötte.

Mosolyog a nyári dél,
az asztalon friss, fehér
új kenyér.

Úrtól kérdezzük: mit tegyek? Neki hatalma van vezetni bennünket, hatalma van megvilágítani előttünk az ösvényt, hogy helyesen döntsünk.

Ahol Isten megmutatja áldását, ott az ember felfedezi nincstelenségét. A példázatban szereplő gazdag felismeri, hogy nincs hely nála. Felismeri, hogy túl sokat kapott, ezért mondja: „Nincs hova betakarítanom a termésemet.” De az nem elég, hogy valaki felismeri a valós helyzetet. Isten akarata szerint kell dönteni. Amit Isten ad, az nem fér el nálunk, amit Ő ad, azt mindig úgy adja, hogy annak egy része nem a miénk. Amit Isten pluszba ad, azt hiába akarjuk betakarítani. Imádkozzuk azért, hogy felismerjük és tovább is tudjuk adni mindazt, amit úgy adott nekünk a mennyei Atya, hogy embertársainknak szolgáljunk vele.

Ráhatás vagy halogatás?

„Az amerikai kongresszus húszt képviselője június 14-én kérte John Kerry külügyminisztert: erőteljesen képpen fel a román kormánytól annak érdekében, hogy az állam maradéktalanul szolgáltatassa vissza a magyar egyházak 1945 után elkobzott javait.”

Ez a hír járta be az elmúlt hetekben, hónapokban az erdélyi magyar sajtót. Hasonló jellegű hírek már sokszor jelentek meg az elmúlt másfél-két évtizedben, úgyhogy nagy jelentőséget talán senki sem tulajdonított neki. A magyar egyházak kéréseivel szemben tanúsított ellenséges magatartás, az ingatlanok körüli hercehurca, a polgármesteri hivatalok sorozatos pereit, a román igazságszolgálat-

tók kétes döntései sajnos már mindennapjaink részét képezik.

Azt sem tudjuk, hogy az amerikai külügyminisztérium a kongresszusi képviselők felkérésére miként reagált, az azonban tény, hogy hosszú évek után a restitúciós bizottság július elején újra összeült, és néhány ingatlan sorsáról döntött. A testület döntése alapján nyolc (nem több) épületet természetben adnak vissza a református, az evangélikus és – természetesen – az ortodox egyháznak. 23 esetben kártérítést ítélt meg, 37 kérést pedig elutasítottak.

Hogy az elutasítottak között milyen arányban vannak a magyar egyházak és az ortodox, nem tudjuk, de már az nagy dolog, hogy a Mikó-per miatt leállt ingatlan-visszaszolgáltatás folya-

mata újraindult. Vagy legalábbis egy gyűlés erejéig összeültek a bizottsági tagok. Mint ahogy az is fejlemény, hogy a Mikó-perben június 27-én nem hoztak végleges döntést. Mert hozhattak volna, ráadásul negatív döntést. Ám azt elnapolták október 10-ig. Talán annak is köszönhetően, hogy a bukaresti tárgyaláson nemcsak a magyar diplomácia képviselői, hanem az amerikai nagykövetség küldötte is jelen volt. S valljuk be: ez a gesztus sokat jelent a mai világban. Főleg itt, Romániában. Ahol az igazságszolgáltatásra rengeteg nyomás nehezedik: az államfő, a különböző politikai pártok, a sajtó és akár a civil szféra részéről is. Pedig nem kellene. De hát a Balkánon vagyunk. Tudjuk, hogy a román társadalom – ha nincs diktatúra,

ha nincs külső nyomás, ha nincs kényszerítés – szinte semmit nem tud megoldani magától. És nem is akar, legalábbis ami a kisebbségeket illeti. Balkáni stílusban, sok bürokráciával, a korrupció útvesztőiben hosszú halogatással próbálja elodáznia a megoldásra váró ügyeket, a nemzetközi szerződésekben aláírt és megígért kötelezetvényeket.

Azt nem tudjuk, hogy az amerikai ráhatás milyen módon befolyásolja az október 10-i döntést a Mikó-perben, de azt igen, hogy – amennyiben igazságos döntés fog szülni – a Sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Református Kollegium a református egyházé, a visszaszolgáltató bizottság tagjai pedig semmilyen jogtalanságot nem követtek el.

Somogyi Botond

Isten törvénye: tükör és iránytű

(Folytatás az 1. oldalról)

A tükörmotívum legerőteljesebben a 3–5. kérdés-feleletekben jelenik meg. A harmadik kérdés-felelet válasza szerint az ember Isten törvényéből ismeri meg nyomorúságos állapotát. E nyomorúság elsősorban azt jelenti, hogy az ember képtelen teljesíteni az Isten törvényébe foglaltakat, és ezzel együtt képtelen arra, hogy életét önként és szabadon Teremtőjéhez igazítsa. Azonban azt is látnunk kell, hogy itt nem egy teljesítménycentrikus rendszerről van szó, amely különféle szempontok szerint értékeli az ember teljesítőképességét, hanem kapcsolatáról. Ezt erősíti meg a negyedik kátéfelelet is, amikor a törvény követelményeinek felsorolásakor nem válogatott rendelkezéseket idéz Mózes öt könyvéből, még csak nem is a Tízparancsolatot (helyesebben a tíz Igét), mint a törvény summáját, hanem Jézus Krisztus szavait, aki a törvény tartalmáról beszélve annak lelkületére, szellemiségére világított rá: *szerezd az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből, és szerezd felebarátodat (azaz embertársadat), mint önmagadat*. A törvény lényege tehát az Isten és a felebarát vagy embertárs iránti szeretet, az ember nyomorúsága pedig az, hogy képtelen teljes lényével szeretni Istent és az Isten képeire teremtett embert.

Amikor a Heidelbergi Káté a hatodik kérdés-feleletben az ember teremtéséről beszél, és kiemeli, hogy Isten saját képeire és hasonlóságára teremtette az embert, megfogalmazza az ember teremtésben kapott célját is: tudniil-

lik, hogy Istent, mint teremtőjét *igazán megismerje, szívből (lelkéből) szeresse, övele örökké boldogan éljen, őt dicsérje és magasztalja*. Ha tehát Isten szeretetre képes lénnyé teremtette az embert, miért beszél mégis a Káté a törvényről, mint szeretetet követelő hatalmi eszközzel, a bűnös emberről, mint szeretetre képtelen lényről? Miért van szükség arra, hogy a szeretet egy külső rendfenntartó intézkedés szavatolja? A válasz megdöbbentően sötét emberképet tár az olvasó elé: azért, mert az ember a Sátán ösztönzésére, szándékos engedetlenségével elszakadt Istentől, és bűnös emberi természete szerint hajlandó arra, hogy szembeszegüljön Istennel és gyűlölje embertársait.

Aki tehát belepillant Isten törvényének tükörébe, sokrétű ismeretrendszerrel szerez önmagáról, valamint jobban megismeri a törvényadót is. Az emberre vonatkozó ismereteket három kérdés köré csoportosíthatjuk: milyennek teremtette Isten az embert, milyenné lett az ember, illetve milyenné válhat Krisztusban.

A törvénynek megfelelő, vagy a törvényhez igazodó cselekedetekről pedig később, az ember háládatosságáról szóló részben van szó, amikor a Káté szerzői a hitből fakadó és Isten törvényének megfelelő cselekedetekről írnak. A Káté ehelyütt idézi a tízparancsolatot, mint Isten törvényét, és fejti ki részletesen, hogy mit követel vagy éppenséggel mit tilt meg Isten az egyes parancsolatokban. E kérdve kifejtő érvelésben több dolog is hangsúlyossá válik. Először az, hogy csakis az igaz hitből fakadó és Isten törvényének megfelelő cselekedetek tekinthetők jó cselekedetnek, nem pedig azok, amelyeket a bűnös ember tart jónak. Ez azt jelenti, hogy jó cselekedeteink, gyakorlati kegyességünk és etikai attitűdünk mércéje nem önmagunkban van, hanem Istenben. Isten aka-

rata az, amelyhez viszonyítva bármiféle emberi megnyilvánulás jónak vagy rossznak minősíthető. Másodszor az is hangsúlyos, hogy bár a jó cselekedetek megvalósítása által nem szerezhünk magunknak érdemeket, mégis szükséges jót cselekednünk. A Káté szerzői a Szentírás tanítását aktualizálva félreérthetetlenül tanítják, hogy három ok miatt szükséges a jó cselekedetek megvalósítása: először, hogy így fejezzük ki Isten iránti hálánkat az Ő megváltó kegyelméért, másodszor, hogy hitből fakadó jó cselekedeteink meggyőzzenek minket a magunk hitének igaz volta felől, harmadszor pedig, hogy jó cselekedetekben bővelkedő, istenfélő életünkkel másokat is Krisztushoz vezessünk.

A Káté okfejtésében tehát világosan előttünk áll a bibliai igazság: jó cselekedeteinkkel nem szerezhünk magunknak semmiféle érdemet, mert ezek, míg e földön élünk, tökéletlenek és bűnnel fertőzöttek, viszont minden hiányosságuk ellenére ezek a mi hitünk gyümölcsei. A Szentírás az emberi cselekedeteket gyakran hasonlítja a gyümölcsökhöz, és megkülönbözteti a jó fa jó gyümölcsét, valamint a rossz fa rossz gyümölcsét (Mt 7,16–20). Továbbá hangsúlyozza, hogy a keresztyén embernek maradandó gyümölcsöket kell felmutatnia (Jn 15,1–17). Amikor Pál apostol a Galatákhoz írt levélben megkülönbözteti a test cselekedeteit a Lélek gyümölcsétől, meglepő módon egyes számot használ, és a szeretetet, örömet, békességet, türelmet, kedvességet, jóságot, hűséget, szelídséget és mértékletességet együtt nevezi a Lélek gyümölcsének.

Amikor a Káté kimondatlanul is az iránytűhöz hasonlítja Isten törvényét, tulajdonképpen arról beszél, hogy milyen haszna vagy feladata van Isten törvényének az újjászületett, a Krisztusban új életet nyert ember életében. Ily módon Isten törvénye egészen gyakorlati módon tanít meg arra, hogyan kell szeretnünk Istent és embertársainkat. Hitvallásunk ugyanakkor arra is figyelmeztet, hogy a teljesség igényével kell jót cselekednünk: azaz komoly elhatározással el kell kezdenünk Istennek nemcsak egyik-másik, hanem minden parancsolata szerint élni (114. kérdés-felelet).

Isten törvényének e kettős funkcióját a 115. kérdés-felelet részletezi:

Miért hirdetteti Isten a Tízparancsolatot olyan szigorúan, ha azokat ebben az életben senki sem tarthatja meg?

Először azért, hogy egész életünkben egyre jobban megismerjük a mi bűnös természetünket, és így egyre jobban kívánjuk bűneink bocsánatát és a Krisztusban való igazságot. Másodszor, hogy a Szentlélek kegyelméért könyörögve, szüntelenül törekedjünk Isten ábrázatára mindinkább megújulni, míg e földi élet után elérjük a tökéletességet.

Bethlen-szobor Kolozsváron

A Bethlen Gábor Alapítvány – névadója erdélyi fejedelemmé választásának négyszázadik évfordulóján – egész alakos bronzszobor fölállítását kezdeményezi Kolozsvárt.

Alapító okiratuk 1982-ben rögzítette: „A fejedelem születésének négyszázadik évfordulója érlelte meg a felismerést: égető teendőink természete bethleni munkát kíván. Olyan tehetséget, hűséget, szívósságot, bölcsességet, amilyennek ő – nagy veszedelmek között – Erdélyt oltalmas várrá, a benne élő nemzetiségek és felekezetek otthonává építette...”

A Bethlen Gábor Alapítvány a névadó példája jegyében született és működik. Az elmúlt 33 évben működési feltételei változtak, de céljai változatlanok. Adományozóik megfogytakoztak, táboruk azonban egyre gyarapodik: hi-

szen a világ országaiban több mint háromszáz kitüntetettjük – személy, szervezet, intézmény – él, akik közösségi munkájukkal, önkéntes nemzetszolgálatukkal az alapítói szándékot teljesítették, teljesítik ki.

2013-ban, a névadó Nagy Fejedelem tiszteletére Bethlen Gábor Emlékévet hirdetett meg az Alapítvány, néhány programmal. Megvalósításukhoz kérte eddigi kitüntetettjei segítségét. A Kuratórium kezdeményezte, hogy közadakozásból, s alapítványi pályázati támogatással állítsanak szobrot Bethlen Gábornak fejedelemmé választása napján és helyszínén: 2013. október 23-án Kolozsvárt. A Bethlen-szobor makettjét negyedszázada **Péterfy László** Székelyföldről származó szobrászművész adományozta az Alapítványnak.

Tudatos építkezéssel a válság ellen

(Folytatás az 1. oldalról)

megszületne a harmadik és negyedik gyermek a református családokban, akkor abból biztosan maradna itthon is, aki örökölné ősei örökségét. Ehhez azonban nagy változásra van szükség. Az egyházunk szerepe nemcsak abban áll, hogy ezt dörgelemes prédikációban hangoztassa, hanem tevőlegesen is részt kell vennie az ifjúság nevelésében. Ezért egyházunk élete a következő évtizedekben azon áll vagy bukik, hogy sikerül-e példaadással és munkával segíteni az ifjú családok gyermekvállalását. Kedvező jel, hogy az erdélyi magyar értelmiségi családokban kezd megszületni a harmadik és negyedik gyermek.

Pénzügyi nehézségek

A lélekszám csökkenése, az átlagéletkor növekedése, a tartós munkanélküliség és a kivándorlás oly mértékben csökkentette egyházunk pénzügyi alapjait, hogy gyülekezeteink egyharmada eladósodott. Ráadásul az elmúlt esztendőben a befolyt támogatások egyharmadát a perek költségeire költöttük, mint pl. a Mikó Kollégium és az ehhez hasonló és jellegű perek. Ezért bocsánatot kérünk a gyülekezetektől, hiszen nem erre a célra küldték ezeket az összegeket, de nem tehetünk másként, hiszen csak így lehet némi esélyünk, hogy az őseink által ránk hagyott javaink egy részét visszaszerezhesük. Így tehát a megnövekedett terheket kevesebben hordozzák, ők egy elszegényedő társadalmi réteg, akik többségében gyülekezeteink tagjai. Ha az áldozathozatal az anyagiak terén nem változik és nem nő a szolidaritás kicsik és nagyok között, akkor bármennyire sem szeretnénk, de a gyülekezetek összevonása elkerülhetetlen lesz. Mindent megteszünk azért, külső forrásokat is bevonva, hogy a kisgyülekezetek fennmaradjanak, ehhez azonban a lelkipásztoroknak a közösség gondozásában plusz feladatokat kell felvállalniuk.

Szervezeti válság

Az elmúlt években csak egy egyházmegye számolódott fel, de ha a lélekszám ilyen mértékben csökken, akkor elkerülhetetlen lesz újabb összevonás is. A Marosi Egyházmegye pusztán létevel küzd, mivel az előző egyházmegyei vezetés felelőtlen kormányzása következtében, olyan kötelezettségekre kényszerült a jelenben, amelyeknek lehetetlen eleget tennie.

Mára komoly ellentét alakult ki az alapítványi, egyesületi, szövetségi keresztyénség és a református egyházi közösségek között. Lassan az a veszély fenyeget, hogy a történelmi egyház minden értéke átmegy az alapítványi-egyesületi keresztyénségbe, az egyház maga egy keret marad csupán. Pedig Krisztus az egyházat bízta meg a missziói parancs teljesítésével. A kérdés az, hogy miként lehet az egyház szent megbízatását korszerűen teljesíteni? Lehet-e még az egyház az a hely, ahol

Az egyházkerületi közgyűlés első napján a közgyűlési tagok ünnepi istentiszteleten vettek részt a szovátai templomban

minden generáció megtalálja az élet értelméhez vezető utat? Kiutat a válságból csak akkor találunk, ha elfogadjuk, hogy az egyház struktúrái, minden kérdéseességük ellenére, a hit továbbadásának eszközei. Az egyház csak akkor lehet úrrá a strukturális válságon, ha a rábízott igazságok értékeire ráhagyatkozik. Jövője csak akkor van, ha komolyan veszi küldetését. Az egyház bármennyire is fontosnak tartja alapítványi, egyesületi tevékenységét, megújulni csak belülről újulhat meg. Ötszáz éves folyamatos tanítás és prédikálás után lehet, hogy a jövőben jobban oda kell figyelni arra, hogy ma milyen sok ember vágyik arra, hogy ünnepi külsőségek közepette fogadja be az igazságot. Ezért szükséges az új liturgiai

formák megtalálása, ahol helyet kaphat a személyes kegyesség is.

Válságban a lelkipásztori életpálya

Bethlen Gábor 400 éven át meghatározta a lelkipásztori életpálya várható útját. A lelkipásztorok és utódaik is nemesi rangot kaptak, így a megélhetésük családostul biztosítva volt, a közösség kiváltságokkal halmozta el, ami azonban az utolsó 60-70 évben folyamatosan elvétetett. Ma már a legkülönbözőbb motivációk hatnak, amikor valaki a lelkipásztori pályát választja. Házasságok esetén komoly gondot jelent a család, feleség és gyermekek eltartása, hiszen a mai családokban a férj keresetéből nem tud megélni a család, és ezért a különböző képesítéssel rendelkező tiszteletes asszonyok a gyülekezeten kívül keresnek állást. És ezt a legtöbb kisgyülekezetben nem találják meg. Talán ez is oka lehet annak, hogy az utóbbi években tragikusan megnőtt a lelkipásztorok válási aránya.

Figyelmeztetnem szeretném szolgatársaimat arra, hogy a lelkipásztor nem azért kapta a házasság ajándékát, hogy ezzel visszaéljen. A jövőben kezdeményezni fogom a zsinatnál, hogy hozzon törvényt: válás esetén hivatalból induljon be a fegyelmi eljárás, és ha bebizonyosodik, hogy a lelkipásztor hűtlenségéből adódik a válás, akkor az ilyen lelkipásztor minősüljön vissza beosztott lelkésszé, akit a püspök továbbhelyezhet a gyülekezetből. Amikor a lelkipásztori közösségről beszélünk, akkor a jövőben nagyobb gondot kívánunk fordítani mind lelki, mind testi épségükre, ezt a célt szolgálja a lelkipásztorok továbbképzésének beindítása és a mediátori intézmény felállítása. Az utóbbi időben többen úgy haltak meg szívinfarktusban, magas vérnyomás, cukorbetegség, alkoholfüggőség következtében, hogy magukat kellő időben nem kezeltették. Ezért a jövőben mindannyiunk érdekében javaslatot teszek a rendszeres szűrővizsgálatok bevezetésére, mert ezzel sok fiatal munkatárs életét menthetjük meg.

Íme, néhány szempont, amely jól érzékelte, hogy milyen kérdésekkel kell szembenéznie a mai nemzedéknek. A mi feladatunk az, hogy ha némely területről vissza is kell vonulnunk, de új sáncokat és bástyákat kell kiépíteni, ahol berendezkedhetünk a következő 500 évre. A mi feladatunk nem a feladás, az eszeveszett megfutamodás, hanem egy rendezett, tudatos építkezés, ami az új helyzetnek megfelel.

(Részletek Kató Béla püspöknek az egyházkerületi közgyűlésen elhangzott jelentéséből.)

Valóságképek a presbiteri életből

Egyházkerületi konferencia Köpecen

Az Erdővidéki Egyházmegyéhez tartozó Köpecen került sor az erdélyi kerület presbiteri szövetségének negyedik konferenciájára, amelyen a 15 egyházmegyből 11 képviseltette magát.

A találkozót **Pályi József** elnök nyitotta meg, majd **Biró Béla Dávid**, a PSZ egyházmegyei elnöke köszöntötte az egybegyűlteket, ismertette a konferencia programját.

Az első előadást **dr. Bustya Dezső** nyugalmazott lelkipásztor *Hitünk fontos vonásai* címmel a Heidelbergi Káté kiadásának 450. évfordulója kapcsán tartotta. Az előadó szerint a Szentírás az útikalauzunk, de iránytűként a kátét használjuk. Életünkben nem lehet helye „sors”-nak, „véletlen”-nek, „szerencsés”-nek, mivel minden a gondviselő Isten akaratából történik. A keresztség Isten szövetségéhez való tartozás jele, az úrvacsora által pedig a Szentlélek egyesíthet bennünket Krisztussal. Mi

nem Ádám bűnét, hanem a bűn természetét (a hajlamot) öröklöttük, a megigazulás pedig nem emberi cselekedetek eredménye, hanem Isten kegyelmének hálás elfogadása. Az Úr imádságáról szóló magyarázatban az előadó kifejtette: csak Istenhez szabad könyörögnünk, máséhoz nem!

Az előadás és a beszélgetések után **Nagy Károly** helyi lelkipásztor ismertette Köpec és a helyi eklézsia történetét. Találkozóknak érdekes színfoltja volt a köpeczi diákok fűvészekarának műsora.

A konferencia második napjára a résztvevők kiegészültek az Erdővidéki Egyházmegye 15 egyházközségének lelkészeivel és 65 presbiterével, így a létszám jóval meghaladta a másfél százat.

A délelőtti előadásban **Szegedi László** közhalmi lelkipásztor, a Brassói Egyházmegye esperese *Valóságképek a presbiteri életből* címmel a Tit 1,5–8 versek alapján érdekes áttekintést adott a presbitériumokról. Számos valós esetet idézett fel, és több hasznos tanácsot fogalmazott meg.

Ezt követően a testvérszövetségek adták át üdvözlőlevelüket: **dr. Szilágyi Sándor**, a Ma-

gyarországi PSZ főtákará, **dr. Tóth János**, a Békési Területi Szervezet elnöke, majd **László Kálmán**, a Királyhágómelléki PSZ elnöke. A délután folyamán Tóth János két előadásban ismertette a határon átnyúló gazdag együttműködést, majd a 21. század református presbiteréről beszélt. László Kálmán felhívta a figyelmet a kiskörű presbiterképzés fontosságára, egy sajtóreferensi munkakör létrehozására és a gazdasági problémák megoldására (a presbiteri tagsági díj rendezésére).

Az esti áhítaton **Kató Béla** püspök az ApCsel 11,26–30 versei alapján hirdetett ígét. A konferencia résztvevői számára nagy megtiszteltetés volt a püspök hitelesítő igehirdetése.

Az együttlét harmadik napja úrvacsorás istentisztelettel zárult a helyi gyülekezet közösségében. Ezúton is köszönetet mondunk a Köpeczi Egyházközség tagjainak, valamint a szervezőknek a kedves vendéglátásért. Isten legyen áldott azért, hogy erről a konferenciáról is sok élménnyel gazdagodva térhettünk haza.

Floriska István
a Kolozsvári Egyházmegye PSZ-elnöke

Erős csapatmunka, hatékony presbitérium

A testvéri közösség arról szól, hogy a kicsi a nagyot, a gazdag a szegényt, az erős az erőtlent szeresse, elfogadja, támogassa. E támogatás gyakorlatba ültetése egyházunkban elsősorban a presbitériumokra hárul. Egymás megismerése és hitben való megerősítése mellett ez a gyakorlatias ok hívta életre azt a konferenciát, amelyen a Kolozsvári Egyházmegye Presbiteri Szövetsége két vezetőségi taggal képviseltette magát Hidalmáson.

Minden egyházmegyében vannak anya-egyházközségek és vannak szórványok. A városokban levő nagy templomot fenntartó gyülekezeteket megterheli a központi járulékadó, a hatalmas fűtés- és villanyszámla. A kicsi gyülekezetekben a lelkész sokszor nem tudja

felvenni a fizetését. Ezekkel a gondolatokkal kell szembenéznünk és megoldást találnunk. És úgy, hogy ne a hívek pénztárcáját terheljük meg, hiszen nem a mások anyagi gondjainak szaporításával oldhatjuk meg a miénket.

A **Szőnyi Levente** esperes (Szilágyssomlyói Egyházmegye) által kiemelt íge „Egymás terheit hordozzátok...” (Gal 6,2) Pál apostol leveléből szolgált alap gondolatként. Önző világunkban sokan csak saját magukkal törődnek, saját bajaikkal foglalkoznak, ám az egyház – amely a közösség megtartó ereje – nem azonosulhat ezzel a felfogással. Az első keresztyén gyülekezetekben pünkösd után testvériesen megosztották a javukat; ezért nekünk is jobban oda kell figyelnünk az elosztásra. A konferencián

elhangzott: az egyházmegye presbiteri szövetségének vezetősége felveszi a kapcsolatot az egyházközségek lelkipásztoraival, hogy a presbiterek tagdíjaikat juttassák el az esperesi hivatalba, amiből fedezhetik majd a presbiteri továbbképzés költségeit.

Bogdán Szabolcs szilágyborzási lelkipásztor előadását az 1Móz 4,9 ígéjére alapozta „...avagy őrizője vagyok-e én az én atyámfiának?” Az előadó szerint csak egységes és jó csapatmunkával valósítható meg a presbitérium építómunkája.

Örvendünk, hogy tartalmas és hasznos továbbképzésen vehettünk részt, a hidalmási és a zilahi presbiterek szíves vendégfogadását ezúton is köszönjük.

Mikola József

Magyarkiskapusi vallásorások Kövenden

Az Aranyos menti Kövenden zajlott vallásorás gyermekeink idei nyári tábora. Első alkalommal változtattunk helyet tíz év után, de jól jött, hiszen új lendületet hozott a csapatba.

Érkezés után megismerkedtünk a faluval: rövid sétát tettünk, majd meglátogattuk az unitárius templomot, majd a helyi lelkipásztor bemutatta a gyülekezetet, a környéket. Kiderült: az Aranyos mente – a Kalotaszeghez hasonlóan – értékes vidéke erdélyi magyarságunknak. Kövend a történelmi Aranyosszék, az Unitárius Egyház életében fontos szerepet játszott, de más szempontból is, például az *aranyosszéki gazdálkodás* egyik fontos települése maradt napjainkig. Az utóbbi évtizedekben a *zöldségtermesztés* jelentette a helybeliek fő megélhetési lehetőségét: a környező falvakhoz hasonlóan – szerte Romániában – hagyományával, gyökérszöveléssel piacolnak.

Első este beszélgetés, éneklés mellett kezdtük el a bibliatanulmányozást, Dávid történetével ismerkedtünk. Első alkalommal *Dávid felkenését* olvastuk, és róla beszélgettünk. A vallásorások számára érdekes volt azon is elgondolkozni, hogy Dávidot szép szeme, kedves tekintete miatt választotta ki Isten. A kiegyensúlyozott, kedves tekintet sok mindent elárul lelki világunkról. Jézus is azt mondta: „A test lámpása a szem” (Mt 6,22).

Másnap Tordára utaztunk, és a felújított sóbányát látogattuk meg, amelyben 1932-ben állt

le a kitermelés. Este Dávid történetében *Góliát legyőzése* volt a téma, amely rámutatott: Isten nevében, segítségével a legkisebb is győzhet. A tábor ideje alatt a Sinfalva melletti, a Tordai-hasadék egyik oldalán levő Csukás-tóhoz is ellátogattunk. A gyerekek számára megpróbáltatás volt a pár kilométeres gyaloglás, de a beszélgetéssel, énekléssel, kalandokkal teli túrázás hídon, patakon való átgázolás, csomagok cipelése feledhetetlen élményt jelentett valamennyiük számára, nemkülönben az a festői környezet a gyönyörű vízeséssel, ahol mindenki a fürdés örömeinek áldozott.

Az esti beszélgetés a Dávid történetéből *Jonathán és Dávid barátságáról* szólt, és az aznapi kirándulás élményei jelezték: barátság nélkül hiábavaló az élet. Ha nem hozok áldozatot barátomért (egyik gyerek visszagyalogolt és barátja által otthagyott személyes tárgyat elhozta), akkor nem teljes az élet. Legjobb barátunk Jézus Krisztus, és rajta keresztül nekünk is azoknak kell lennünk egymással.

Következő nap szálláshelyünkön bibliatanulmányozásra, vetélkedőkre, de kreatív szabadfoglalkozásra is sor került. Nem lehet kihagyni a sütit sem. Gyakorlati adottságú „mestereink” finomabbnál finomabb dolgokat készítettek: muffin, palacsinta, meggyes tészta stb. Az esti jó hangulatot, a Dávid történetek csoportos bemutatását, az éneklést a hideg záporosó sem zavarta meg, csak a tábortűz maradt el, de senki sem volt emiatt elkeseredve.

A táborban volt néhány gyerek, aki először járt ilyen helyen. A kisebbek közül sokan már vágytak édesanyjuk után, de a hazaérkezésükkor elhangzott „mikor megyünk újra?” kérdés jelezte az együtt-lét sikerét.

Fáradtan, de lelki-ekben meggazdagodva érkeztünk haza,

új reményekkel, tervekkel, megfogalmazva azt, hogy mai eldurvult világunkban nagy szükség van az egyházi táborokra. A keresztyén, hitbéli értékadásról, a „só” szerepéről nem szabad lemondanunk, mert ha ezt megteesszük, fiataljainkat elveszítjük!

Gombár Sándor

Vakációs Bibliahét Szászrégenben

A nyár nem csupán a nyaralás, a gondtalan pihenés időszaka, hanem áldott lehetőség arra, hogy gyermekeinkkel együtt közelebb kerüljünk a gondviselő Istenhez. A szászrégeni gyülekezet életében rendkívüli ünnep a vakációs bibliahét, amely a város különböző gyülekezeteihez tartozó gyermekek számára kitartha kapuit. Az idei bibliahétre szeretettel fogadtuk a helybeli vallásorás gyermekeinkkel együtt a magyarrégeni, radnótfájai és a római katolikus gyermekeket.

„Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Jn 14,6) a hét központi aranymondásaként mindvégig ott állt azon a paravánon, ami a különböző utakat és útszakaszokat Krisztus felé vezérel.

153 kíváncsi mosolygós gyermekarc, látva az időalagutat, nagy érdeklődéssel várta, hogy hova fog megérkezni az időutazó, aki minden nap az alagút végén más bibliai történet kellős közepén találta magát. Az útkeresztvezetősekbe helyezett jelzőlámpa zöld színe a heti bibliai történetek felhívásait jelezte. Légy engedelmes! Légy becsületes! Bocsáss meg! Szeresd embertársaidat! A piros lámpa a tiltásokat hangsúlyozta: Ne légy engedetlen! Ne csalj! Ne légy haragtartó! Ne gyűlölj! A sárga lámpa imádságra buzdított: Uram, segíts!

Minden reggel imádsággal és énekléssel kezdtük a napot. Banga Gáspár Attila kántorkarnagy vezetésével hangszerez zenekar kíséretében örömmel énekelve dicsőítettük az

Urat. Ezt követően három csoportban tartottuk a foglalkozásokat: az óvodásoknak, az I–II. osztályosoknak, illetve III–IV. osztályosoknak, akik megtekintették az időutazó jelenetét, ami mindig figyelemfelkeltéssel mutatott rá a napi bibliai történetre. A nap központi részét a bibliai történet jelentette, amit ifjúsági csoportunk tagjaival mutattunk be. Így megismerhették Jónás, Zákheus, A gonosz szolga történetét,

majd az utolsó két nap Jézus feltámadásának és menybemenetele misztériumának örülhettünk.

A napi aranymondás, a játékok, kézimunkák és csoportvetélkedők által Isten hatalmát és csodáit láthattuk meg. Örülünk, hogy a hét lényeges eseményeit a vasárnapi délutáni istentiszteleten gyermekeinkkel bemutathattuk a szülőknek és a gyülekezeti közösségnek.

A bibliahét nem csupán a gyermekeknek jelentett különös élményt, hanem a munkatársi

csoportunknak is hitbéli, közösségi megerősítést adott. A bibliai történetek feldolgozásánál tapasztaltuk leginkább, hogy milyen sokat tanulhatunk a gyermekektől, akiket Isten kegyelemmel és szeretettel vesz körül.

Az időutazó az első négy nap a múltba utazott, hogy olyan embereket ismerjen meg, akik segítenek nekünk abban, hogy Istennek tetszően éljünk, hogy ne térrünk le az Ő útjáról. Az utolsó nap pedig a jövőbe mutatott, amelybe vezető utat igazi felfedezőként és egyben életcélként tárta elénk.

Köszönet a Koen Alapítvány munkatársainak a csodálatos programért. Hálát adunk az Úrnak, hogy ők ezt minden évben áldozatos munkával készítik számunkra. Köszönet a munkatársaimnak, akik örömmel és odaadással vettek részt a hét minden eseményében: Fokt Emőke, Géczi Melinda, Simon Andrea tanítónők, Fazekas Imola vallástanár, Szabados Márta óvónő, Szász Melánia közigazdász, valamint az ifjúsági bibliai kör tagjai közül a következőknek: Jánosi Sarolta, Márton Szonia, Portik Tímea, Erős Csilla, Nagy Renáta, Boros Andrea, Nagy Blanka, Kiss Miki Renáta, Dajbukát Katinka, Németh Barbara, Németh Franciska, Bartos Imola diáklányoknak, Banga Gáspár Attila kántorkarnagynak és az ifjúsági zenekar tagjainak.

Isten áldását kérem a segítők életére és a Koen Alapítvány munkatársainak szolgálatára, hogy Krisztust követve kegyelemben, szeretetben gazdagodjanak.

Tamás Orsolya

Ropták a táncot a Mezőségen

VII. Magyarpalatkai Falunap

A Magyarpalatkai Egyházközség és a Pro Palatka Egyesület szervezésében ismét, immár hetedik alkalommal került sor a Magyarpalatkai Falu- és Néptáncfalalkozóra.

Hét év után elmondhatjuk, hagyományt teremtetünk Magyarpalatkán. Nincs is olyan lakója a falunak, aki ne várná a Magyarpalatkai Falunapokat. Isten iránti hálával elmondhatjuk: évről évre siker koronázza a rendezvénysorozatot. Mindig azzal a reménységgel szervezzük, hogy ha csak kevés is, de az ünnepség szebb és sikeresebb lesz az előző événél.

Ünnepi istentisztelettel kezdődött a nap, **Bibza Gábor** esperes hirdetett ígét. A vakon született ember meggyógyításának története alapján hallhattuk, hiba mindig a múlttal foglalkozni. Sokkal fontosabb a jelenre figyelni. Arra, miképpen gyógyíthatjuk a bajt, hogyan tehetünk jót most, a jelenben.

Igehirdetés után a Törökvágási Egyházközség kórusa szolgált. Majd az 50, illetve 25 éve konfirmáltak találkozájára került sor, az ünnepek az úrasztala mellett mondhatták el a Heidelbergi Káté 54. feleletét hitvallásként: mindörökké Jézus Krisztus seregének, egyházának tagjai szeretnének maradni. A templomkertben rendezett szere-

tetvendégség alkalmával lehetőség nyílt a beszélgetésre, rég nem látott ismerősök üdvözlésére. Az eseményen jelen volt a Kolozs megyei tanács alelnöke, **Vákár István**, valamint Magyarország Kolozsvári Főkonzulátusa képviselőjében **Fodor Tamás** konzul.

Az ünnepi műsor keretében a kolozsvári Sétáló Bábszínház bemutatta a *Napleánya, Holdfia* bábdarabját. Délután pedig a helyi polgármesteri hivattal közös szervezésben kezdődött a néptáncfalalkozó.

Évről évre fellépnek a környékbeli meghívott táncscsoportok (Magyarkályán, Mocs, Katona, Pusztakamarás, Gyeke, Cege), mindig gondoskodunk meglepetésről is, olyan vendégszereplőkről, akiket még sohasem láttak a palatkaiai: ezúttal a szamosújvári Rozmaring népdalkórus, és fellépett a Juhos Attila által tanított magyarszováti gyerektáncscsoport is.

A helybéliek sohasem hiányozhatnak: két iskolából álló táncscsoport (román és magyar) és a palatkai hagyományörző táncegyüttes házigazdaként képviseli a falut. A házigazdák fellépéséhez a zenét a Palatkai Banda szolgáltatta, amely többször is fellépett önálló produkcióval is. Csak a sötétedés vetett véget a rendezvénynek. De már gondolkodunk a jövő évi Magyarpalatkai Napokon, várjuk, hogy eljöjjön 2014. július 20-a, gondolatban már kezdődik a szervezés. Ez fejezi ki leginkább, hogy ismét sikeres rendezvényt könyvelhettünk el.

Szabó István János

Budapesten járt a kézdivásárhelyi nőszövetség

Isten áldása legyen velünk, hogy tudjuk megvalósítani parancsait szeretetben és békességben – hangzott el a legutóbbi nőszövetségi összejövetelen Kézdivásárhelyen. A napirendi pontokat követve, az egybegyűlteket **Beder Boglárka** nőszövetségi elnök köszöntötte, majd **Constantinescu Herman** lelkipásztor áhítata következett. **Márton Ilona** alelnök beszámolt a tisztújítás utáni időszakról: a nőszövetség részt vett a körzeti választáson, a II. Egyházmegyei Nőszövetségi Gyűlésen Törjén. A diakóniai munkákról is szó esett, ugyanis a tagok lelkes tevékenységet folytatva betegeket látogattak meg. A továbbiakban részletes beszámolót hallhattak a választás utáni tevékenységekről. Az édesanyák napján szavazatokkal köszöntötték az ünnepeket, majd sor került az első félévben születettek köszöntésére.

A helybeli Hálaadás Dalárda tagjainak egy csoportja, akik részben nőszövetségi tagok is, **Beder Imre** lelkipásztor és **Balázs István** kántor vezetésével részt vettek a Budapesti X. Református Zenei Fesztiválon, a református egység ünnepén. A Nemzeti Múzeum lépcsőjén 500 nemzet- és hittársal közös éneklésben dicsérhették az Urat; a koncert második részében a nemzeti felelősségérzet hangjai is beleszővődtek: megszólalt a nemzeti dal és két '48-as katonanóta is. Az éneklést több száz fős utcai fáklyás menet, valamint késő esti zenés áhítat követett. A résztvevők számára feledhetetlen és felemelő érzés volt megélni ezeket az eseményeket. A rövid látogatás alatt sok élményben részesülhettek: templomi és szabadtéri koncertek hallgatása, a Terror Háza Múzeum, a Kontrasztkiállítás meglátogatása, Budapest nevezetességeinek és szépségeinek felkeresése. Áldott legyen az Úr, hogy lehetővé tette a dalárda és a nőszövetség tagjai számára e feledhetetlen pillanatokat!

Papp Gyöngyike, Márton Ilona

Imádsággal és munkával

Református pedagógusok találkozója Debrecenben

A Kárpát-medence református középiskoláinak küldöttei idén Debrecenben tizennyolcadik alkalommal találkoztak.

A 25 magyarországi, 6 erdélyi, 3 partiumi, 3 kárpátaljai, 1 felvidéki intézmény és több szakmai szervezet küldöttei testvéri közösségben lehettek együtt, és a találkozó jelmondatának „*Orando et laborando*” (Imádsággal és munkával) szellemében oszthatták meg tapasztalataikat. A találkozó alkalmával tájékoztatták egymást az országukban folyó magyar református középiskolai oktatás helyzetéről, eredményeiről, gondjairól.

A többnapos együttlét végén a résztvevők közös nyilatkozatot fogadtak el, amelyből meg tudhatjuk, hogy egyre több család választja a református keresztyén nevelés értékvilágát és intézményeit.

A Kárpát-medencei Református Oktatási Alap segítségével 2012 szeptemberében a Kárpát-medence valamennyi református középiskolát kezdő 9. évfolyamos diákja új fordítású Bibliát kapott. Iskoláink 2012. évi gyűjtése a Magyar Református Egyház támogatásával összesen 22 millió Ft-tal támogatja a kárpátaljai és a felvidéki intéz-

mények megmaradását, erdélyi, illetve vajdasági óvodák indítását.

A résztvevők kifejezték köszönetüket a magyar államnak, amely az elmúlt évek felkérése alapján támogatta a kárpátaljai református liceumokat. Ugyanakkor kijelentik, hogy csak igazságos, egyenlő elbírálás esetén remélhető, hogy az erdélyi és partiumi iskolaépületek visszaszolgáltatásának körülményessége, a keresztyén nevelés pedagógiai szempontjait sértő eljárások megszűnnek.

„A magyarországi nevelés megújítása során fontosnak tartjuk, hogy erősödjön a kormányzat és az egyházak közötti párbeszéd. Régi jogtalanságot szüntet meg a hit- és erkölcsoktatás bevezetése az állami iskolákban; kérjük, hogy a finanszírozás területén ne szülessen újabb igazságtalanság. Történelmi örökségünk arra indít bennünket, hogy intézményrendszerünk erősítse belső összetartozását. Megfontolásra ajánljuk a tanulási utak védelmét, a tehetséggondozás hálózatos koordinációját, a határon átnyúló regionális együttműködést, a jó gyakorlatok átvételét, a hit- és erkölcsoktatás tartalmi rendszerének fokozatos közelítését, az iskolák működésének összehangolását és a keresztyén nevelés tudatosításának erősítését” – áll a református pedagógusok által Debrecenben megfogalmazott nyilatkozatban.

Hirdetés

Eladó 4 oktávós Philips Philicordia vilanyorgona, ára megegyezés szerint. Érdeklődni lehet a 0265-421971-es telefonszámon.

ISSN-1223-8848

ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400079 Kolozsvár

Király utca (str. I. C. Brătianu) 51. sz.

Telefon: 0264/599 800

Fax: 0264/595 104

Drótposta: uzenet@reformatus.ro

Honlap: <http://uzenet.reformatus.ro>

Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem örzünk meg

és nem küldünk vissza.

A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül

a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület

Misztótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában.

Felelős vezető: Dávid Zoltán

Olvasószerkesztő: Sztranyiczki Mihály

Műszaki szerkesztő: Bálint Lajos

Tördelés: Czirmay Ágnes

